

Ἄρτθ. 4 - 1968

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΑ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΦΙΛΟΤΕΛΙΣΜΟΥ
ΑΘΗΝΑΙ

ΣΕΙΡΑ ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ
ΕΠΙ Τῆ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΠΟΛΕΜΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ

- 1) ΛΕΠΤΑ 10
Μάχη Θεῶν και Γιγάντων. Ἡ Ἀθηνᾶ καταβάλλουσα τὸν Γίγαντα Ἄλκυονέα. Ἐκ τῆς ζωφόρου τοῦ Βωμοῦ τοῦ Διὸς (180 π.Χ.) τῆς Περγάμου — Staatliche Museen Ἀνατολ. Βερολίνου
- 2) ΛΕΠΤΑ 20
Ἀθηνᾶ φέρουσα πολεμικὴν στολὴν. Ἐκ χαλκίνου ἀγάλματος ὕψους 2,35 μέτρων (2ος αἰὼν π.Χ.) ἀνευρεθέντος κατὰ τὸ 1959 εἰς Πειραιᾶ.
- 3) ΛΕΠΤΑ 50
Μέγας Ἀλέξανδρος. Ἐκ τῆς σαρκοφάγου τοῦ Ἀλεξάνδρου τῆς Σιδῶνος (περὶ τὸ 310 π.Χ.). Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον Κωνσταντινουπόλεως.
- 4) ΔΡΑΧΜΗ 1,50
Βυζαντινὸν ψηφιδωτὸν (ἀρχαί 11ου ἢ τέλος 10ου αἰῶνος). Οἱ αὐτοκράτορες Κωνσταντῖνος καὶ Ἰουστινιανὸς προσφέρουσιν εἰς τὴν Θεομήτορα, τὴν πόλιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὁ πρῶτος καὶ τὸν ναὸν τῆς Ἁγίας Σοφίας ὁ δεύτερος. Ἡ πρωτεύουσα τοῦ Βυζαντίου εὑρίσκετο ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Παρθένου. Ἁγία Σοφία, Κωνσταντινούπολις.
- 5) ΔΡΑΧΜΑΙ 2,50
Ὁ αὐτοκράτωρ Κωνσταντῖνος Παλαιολόγος. Λιθογραφία τοῦ Ἑλληνοζωγράφου Δ. Τσόκου (1859). Ἱστορικὸν Ἐθνολογικὸν Μουσεῖον, Ἀθῆναι.
- 6) ΔΡΑΧΜΑΙ 3
Ἡ Ἑλλάς εἰς τὸ Μεσολόγγιον. Πίναξ τοῦ Γάλλου φιλέλληνοζωγράφου E. Delacroix. Μουσεῖον Μπορντὼ Γαλλίας.
- 7) ΔΡΑΧΜΑΙ 4,50
Εὐζῶνος (ἐλαφρῶς ὀπλισμένος Ἑλληνας στρατιώτης). Ἐκ τοῦ πίνακος τοῦ ἐπίσης Γάλλου φιλέλληνοζωγράφου G. B. Scott.
- 8) ΔΡΑΧΜΑΙ 6
Νίκη τῆς Σαμοθράκης. Ἄγαλμα πρὸς τιμὴν τῆς Ἐλευθερίας. Ἐστήθη εἰς τὴν νῆσον Σαμοθράκην ὡς ἀναμνηστικὸν μιᾶς νίκης κατὰ τινος ἐχθροῦ. Ἔργον πιθανῶς Ροδίου γλύπτου (περὶ τὸ 190 π.Χ.). Μουσεῖον Λούβρου, Παρίσιον.

ΠΟΣΟΤΗΤΕΣ — ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ

1)	Λεπτὰ	10	τεμάχια	4.000.000	χιλιοστά	31×43,5
2)	»	20	»	3.000.000	»	27×40
3)	»	50	»	3.500.000	»	27×40
4)	Δραχμαὶ	1,50	»	4.500.000	»	31×43,5
5)	»	2,50	»	6.800.000	»	27×40
6)	»	3.—	»	2.500.000	»	31×43,5
7)	»	4,50	»	1.000.000	»	31×43,5
8)	»	6.—	»	700.000	»	31×43,5

* Ἀπαντα εἰς φύλλα τῶν 50 τεμαχίων.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ: \$ 1 = 29,85 δραχμαὶ

Τὴν 28ην Ἀπριλίου ἔ. ἔ., εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Ζάππειον Μέγαρον, ἐγκαινιάζεται ἡ «Ἐκθεσις τῆς Πολεμικῆς Ἱστορίας τῶν Ἑλλήνων», εἰς τὴν ὁποίαν, διὰ τῶν διαφόρων σχετικῶν κειμηλίων, ἀναπαραστάσεων καὶ πάσης φύσεως μνημειακῶν στοιχείων, θὰ ἀπεικονίζεται ἡ ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῶν ἐθνικῶν ἀγῶνων τῶν Ἑλλήνων, ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων, μέχρι σήμερον. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ, ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις τῶν Ἑλληνικῶν Ταχυδρομείων ἐκδίδει εἰδικὴν σειρὰν ἀναμνηστικῶν γραμματοσήμων.

ΛΟΙΠΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

ΜΕΘΟΔΟΣ ΕΚΤΥΠΩΣΕΩΣ : Πολυχρωμία Offset.

ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ - ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΝ ΚΑΙ ΕΚΤΥΠΩΣΙΣ : «Ἀσπιώτη-Ἑλκα». Ἀθήναι.

ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ : Τὰ ὡς ἄνω γραμματόσημα θὰ κυκλοφορήσωσι τὴν 27ην Ἀπριλίου 1968 καὶ θὰ πωλῶνται μέχρι καὶ τῆς 27ης Ἀπριλίου 1969, πλὴν ἐὰν ἤθελον ἐξαντληθῇ ἐνωρίτερον.

ΦΑΚΕΛΟΙ ΠΡΩΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ

Ἡ Ταχυδρομικὴ Ὑπηρεσία θὰ ἐκδώσῃ ἐπίσης φακέλους πρώτης ἡμέρας κυκλοφορίας, ἐσφραγισμένους δι' εἰδικῆς ἀναμνηστικῆς σφραγίδος. Ἡ παράστασις τῶν φακέλων προέρχεται ἀπὸ χρυσοῦν νόμισμα τοῦ Βασιλέως τῆς Μακεδονίας Φιλίππου II (359/336 π.Χ.) τὸ ὁποῖον εἰκονίζει τὸν Μέγαν Ἀλέξανδρον εἰς νεαρὰν ἡλικίαν. Ἄνὰ δύο φακέλοι θὰ φέρωσιν ἅπαντα τὰ ἐν λόγῳ γραμματόσημα καὶ θὰ διατίθενται εἰς τὴν ὀνομαστικὴν ἀξίαν τῆς σειρᾶς, ἤτοι ἀντὶ δραχμῶν 18,30.

ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἡ Ἱστορία τῶν Ἑλλήνων εἶναι ἀλυσίδα ἀγῶνων καὶ μαχῶν. Ἀπὸ τοὺς αἰῶνες ποὺ βρίσκονται ἀκόμη χαμένοι στὴν ἀχλὺ τοῦ Μύθου ὡς τίς σύγχρονες στιγμὲς τῆς πιὸ ἀπτής πραγματικότητας, πρόσωπα καὶ πράξεις ἐναλλάσσονται συνεχῶς σὲ ποικιλία μορφῶν καὶ σχημάτων, πραγματώνοντας, ὡστόσο, τὸ ἴδιο πάντα νόημα : τὴν ἔξαρση τοῦ ἀνθρώπου μέσα στὸ βασίλειο τῆς δημιουργίας. Ἡ ἔξαρση ὁμῶς αὐτῆ, ἡ δικαίωση τοῦ ἀνθρώπου δὲν γίνεται βέβαια «ὡς ἐξ αὐτομάτου». Ἀπαιτεῖται συνεχῆς, συνεπῆς καὶ δίχως τὴν παραμικρὴ κάμψη ἢ καταβολὴ ὄλων τῶν δυνάμεων τοῦ ἀνθρώπου, ἔτσι ποὺ τὸ περιβάλλον-χῶρος, χρόνος καὶ ὅ,τι ἄλλο — νὰ δένεται μὲ τὸν ἴδιον ἀρμονικὰ χωρὶς νὰ δημιουργεῖται σχέση δύναστη καὶ δυναστευομένου. Γιατί, σκοπὸς ἔσχατος αὐτῆς τῆς συνθέσεως εἶναι νὰ δημιουργηθῆ καθεστῶς ἐλεύθερον, ὅπως οἱ ἴδιοι οἱ Ἕλληνες ἀπεκάλεσαν τὸ καθεστῶς αὐτὸ ποὺ οἱ ἴδιοι καὶ τὸ ἐδημιούργησαν στὴν Ἱστορία τοῦ ἀνθρώπου.

Γενικὰ, τοῦ ἀνθρώπου ἡ Ἱστορία δὲν εἶναι σύνθεση αὐτόματη, εἶναι δημιουργία, πρᾶγμα ποὺ προϋποθέτει ὑπεύθυνη στάση ἐναντι τῆς ζωῆς καὶ τῶν προβλημάτων της. Ὑπεύθυνο *Ναὶ* καὶ ὑπεύθυνο *Ὅχι*, ἀπὸ τὴν σύγκρουση τῶν ὁποίων καὶ ἐκπηδᾷ ἡ ἀρμονία τῆς συνθέσεως. Στὸ δυτικὸ ἀέτωμα τοῦ ναοῦ τοῦ Διὸς στὴν Ὀλυμπία ἡ σύνθεση αὐτῆ γίνεται ἀπτή στὴν γαλήνια μορφή τοῦ Ἀπόλλωνος, καθὼς τὸ φῶς τοῦ Θεοῦ τούτου ἐναρμονίζει ὑπὸ τὸ βλέμμα του τὴν σύγκρουση τῶν Κενταύρων καὶ Λαιπθῶν. Στὴν Τραγωδίᾳ ἡ σύγκρουση τῶν παθῶν συνθέτει λύσεις ἀρμονικὰς ποὺ «καθαίρουν» τὴν ἀνθρώπινη ψυχὴ καὶ τὴν ἀποδίδουν στὴν ζωὴ ἀσφαλῆ καὶ γαλήνια.

Αὐτῆ ἡ ἐναρμόνιση τῶν στοιχείων ποὺ ἀντιφερόμενα συνήθως συνθέτουν τὴν ζωὴν, γίνεται ἀπὸ τοὺς Ἕλληνες κατὰ τὴν μακραίωνη ἱστορικὴ διαδρομὴ τους μὲ συνεχεῖς ἀγῶνες, ἢ, καλύτερα, μὲ ἕναν ἀγῶνα ἀδιάκοπον ποὺ μ' αὐτὸν τὰ στοιχεῖα τὰ συστατικὰ τῆς ζωῆς ἀποκαθαίρονται ἀπὸ πᾶσαν ὑπερβολὴν ποὺ μπορεῖ νὰ διασπᾷ τὴν ἀρμονία : «Μηδὲν ἄγαν», κατὰ τὸ ἀπολλώνειο ρῆμα. Τὸ «μέτρο» τοῦτο γίνεται κανὼν τῆς συνθέσεως, ἔτσι ποὺ σύμφωνα μ' αὐτὸ καμιὰ ὑπερβολὴ δὲν βαραίνει μὲ ἐτερόπλευρη ἐπιβολὴ τὸ σύνθεμα. Γι' αὐτὸ καὶ ὅλα κινούνται ἐνεργὰ καὶ καταβάλλουν τὴν ὑψιστὴν ἐπίδοσή τους γιὰ τὴν ἐξασφάλιση τῆς ἀρμονίας στὴν ἑλληνικὴ δημιουργία, ποὺ ὡς πολιτιστικὸ σύστημα ὀρίζει ἀπὸ χιλιάδες χρόνια τῶρα τὴν μοῖρα τοῦ ἀνθρώπου.

Αὐτὸς ὁ ἀγῶνας, κατὰ τὴν ἀτέρμονη ἐξέλιξή του, ποὺ ἀποτυπώνεται σὲ ποικιλία μοναδικῶν νικῶν καὶ θυσιῶν

στὴν μακραίωνη πορεία τοῦ λαοῦ τούτου, εἶναι ὁ ἀγῶνας τῶν Ἑλλήνων. Ἀρχίζει στοὺς αἰῶνες ποὺ θεοὶ καὶ θεόμορφα ὄντα ἀντιμάχονταν γιὰ νὰ πλαστουργήσουν σὲ συγκρούσεις μυθικὰς τὸν ἄνθρωπο, τότε ποὺ οἱ Γίγαντες τόλμησαν ν'ἀντιμετρηθοῦν μὲ τοὺς Θεοὺς γυρεύοντας νὰ προστελάσουν τὸ καταθλιπτικὰ κυρίαρχο μυστικὸ τους. Περνάει στὰ χρυσὰ τὰ χρόνια ποὺ ὁ ἄνθρωπος πλαστουργεῖ τοὺς Θεοὺς του κατ'εἰκόνα καὶ ὁμοίωση δικῆ του στὸ Ἴλιο καὶ στὸν Μαραθῶνα καὶ στὶς Θερμοπύλες, ὀρίζοντας ἀνέκκλητα τὸν κανὼνα τοῦ πολιτισμοῦ ποὺ ὀροθετεῖ τὰ ὄρια ἀνθρωπισμοῦ καὶ βαρβαρότητας. Ἀκολουθεῖ ἔπειτα στὰ βήματα τοῦ Ἀλεξάνδρου τὸν δρόμο πρὸς τὴν Ἀνατολήν, γυρεύοντας νὰ ξεθαμπώσει τὸν ἥλιο ἀπὸ τὴν πάχνη τῆς δεισιδαιμονίας τοῦ *ὄγκου* καὶ τοῦ *μεγέθους*, ποὺ τὴν ψεύτικην ὀφρὺ τους εἶχε τόσο θαυμαστὰ καταστεῖλει στὸν ἑλληνικὸ χῶρο ἢ ἀρμονία τοῦ μέτρου. Στὴν μεγάλη χριστιανικὴν αὐτοκρατορία χαράζει ἀνεξίτηλα τὴν παρουσία τοῦ Ἑλληνος στὶς ἄκρες τοῦ Βυζαντίου καὶ μὲ τὴν γενναία θυσία ὀρθώνει τὸ παράστημα τοῦ Νεώτερου Ἑλληνισμοῦ στὰ τεῖχη τῆς Βασιλεύουσας. Ἡ θυσία τοῦ αὐτοκράτορα, κατακάθαρα ἑλληνικὴ στὶς διαστάσεις ἀλλὰ καὶ στὴν οὐσία της, κινεῖ τὴν ἑλληνικὴν Ἱστορία καὶ δένεται χέρι χέρι μὲ τὸ Μεσολόγγι γιὰ νὰ βεβαιώσει τὴν συνέχεια καὶ τὴν συνέπεια τοῦ ἀνθρώπου. Καὶ σταθερὰ πιά, ἡ συνέπεια τούτη περνώντας ἀπὸ συγκρούσεις ἡμιθεϊκὰς ὀδεύει πρὸς τὰ μέλλοντα, ὀλότελα ἀσφαλῆ καὶ βέβαιη γι' αὐτά. Τὴν βεβαιότητα ὁμῶς τούτη ὁ Ἕλληνας καὶ πάλι δὲν τὴν ἀποκτᾷ παθητικὰ σὰν πεπρωμένο θέσφατο τῶν ἔξω ἀπ' αὐτὸν δυνάμεων. Τὴν βλέπει σὰν χρέος, σὰν σκοπὸ καὶ σὰν δικαίωση τοῦ ἴδιου τοῦ ἑαυτοῦ του καὶ τὴν κερδίζει μὲ τὸν ἀγῶνα του. Γιὰ τοῦτο καὶ πάντα ἢ κάθε *σύγχρονη*, ἢ κάθε *σημερινή* στάση τοῦ Ἑλληνος εἶναι καὶ μένει πάντα ἡ ἴδια : ἡ ἐργήγορση, ἡ ἀνησυχία ἢ γόνιμη ποὺ ἀνιχνεύει τίς λύσεις τοῦ ἐνεστώτος μὲ τὸν ἐνθουσιασμό, τὴν λαχτάρα, τὴν ἀποφασιστικὴν ἀλλά καὶ τὴν συναίσθηση τῆς εὐθύνης γιὰ τὴν συνέπεια τῆς πορείας καὶ τὴν συνέχεια τῆς Ἱστορίας τοῦ ἀνθρώπου.

Γ. Π. ΚΟΥΡΝΟΥΤΟΣ

Διευθυντῆς Γραμμάτων
Ἐπιμετοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας